

SACELŠANĀS UN PĀVILS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 5:12-21, 1. Kor. 3:12-17, 12:14-26, Ef. 6:11-17, 1. Kor. 15:12-18.

ATMIŅAS PANTS:

“Kad iznīcīgais ietērsies neiznīcīgajā un mirstīgais ietērsies nemirstīgajā, tad piepildīsies rakstītais vārds: nāve ir aprīta uzvarā.” (1. Kor. 15:54)

Pāvila raksti ir piesātināti ar lielās cīņas tēmu. Nav šaubu, Pāvils ticēja ne tikai sātana realitātei, bet arī viņa krāpnieciskā darba un nāves realitātei. Daudzās vietās Pāvils brīdina no sātana “viltībām” (Ef. 6:11), no viņa spēcīgajām krāpšanām (2. Kor. 11:14) un pat no viņa pārdabiskās varas (2. Tes. 2:9).

Bet, kā to zina ikviens, kas ir lasījis Pāvilu, apustuļa uzsvars vienmēr ir bijis uz Kristu un Viņa galējo uzvaru mūsu labā. Lai arī kā sātanam ir veicies, uzvarot Dieva derības ļaudis cauri gadsimtiem, velns cieta galēju sakāvi pret Jēzu, un Jēzū visi derības apsolījumi ir piepildījušies, tādējādi nodrošinot glābšanu visiem, kas to pieprasa ticībā un paklausībā, gan jūdiem, gan pagāniem. Kristus uzticība arī nodrošina galēju sātana iznīcināšanu (Ebr. 2:14) un lielās cīņas beigas.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažus salīdzinājumus un metaforas, ko Pāvils izmantoja, lai izskaidrotu cīņas realitāti, un kā mums ir jādzīvo, darbojoties kopā visas draudzes un kopienas ticīgo labā, kas ir iesaistīti šajā kosmiskajā cīņā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavots Bībeles izpētei 5. martā!

Ādams un Jēzus

Lai gan Pāvils ir vislabāk pazīstams skaidrās evaņģēlija pasniegšanas dēļ, viņa paskaidrojumi par lielo cīņu arī ir svarīgi. Mācot labo vēsti, viņš apkopo svarīgākās domas: mēs esam "taisnoti ticībā" caur Jēzu (Rom. 5:1), mums ir tieša pieeja pie Dieva, mēs "priecejamies cerībā" (2. p.); ciešanas mūs vairs nesatrauc (3.-5. p.). Viņš arī apsola mums, ka "Kristus par mums ir nomiris, kad mēs vēl bijām grēcinieki" (8. p.), un ka mēs tagad esam "glābti" Kristus dzīvībā un nāvē mūsu labā. Mēs arī esam pasargāti no Dieva pēdējās tiesas pret grēku (9., 10. p.), un mēs priecājamies, ka esam salīdzināti ar Viņu (11. p.).

Izlasi Rom. 5:12-21! Kā šajos pantos ir atklāta lielā cīņa? _____

Pateicis visu, ko Kristus ir darījis mūsu labā, Pāvils paskaidro, kā Jēzus to darīja. Ja netiktu izlabots bojājums, ko bija radījis Ādams dārzā pie koka, tad nebūtu cerības uz mūžīgu nākotni un sātans būtu uzvarējis lielajā cīņā. Ar savu rīcību Ādams atnesa nāvi visiem (Rom. 5:12). Pat desmit baušļu došana Sinaja kalnā nevarēja apstādināt nāves un grēka problēmu. Likums tikai apskaidroja, kas ir grēks. Tā nebija atbilde uz grēku. Grēka un nāves problēmu varēja atrisināt tikai ar Jēzus upuri. Jēzus samaksāja parādu ar "dievišķo dāvanu" – savu personīgo dzīvību (Rom. 5:15, 16).

Tagad cilvēci varēja atjaunot. Tieši tāpat, kā nāve bija "valdījusi" Ādama grēka dēļ, tagad varēja valdīt "žēlastības pārpilnība" un "taisnības dāvana" Jēzus uzticības dēļ (Rom. 5:17). Tas nav godīgi, ka mēs zaudējam paradīzi Ādama dēļ. Mēs nepiedalījāties viņa nepareizajā izvēlē, tomēr ciešam tās sekas. Tomēr nav arī godīgi mums atdot paradīzi. Mums nav nekāda sakara ar to, ko Jēzus izdarīja pirms 2000 gadiem. Pāvils apkopo savus argumentus Rom. 5:18-21. Pirmais Ādams atnesa nosodījumu un nāvi. Otrais atnesa salīdzināšanu un dzīvību.

"Bet Dievs savu mīlestību uz mums parāda ar to, ka Kristus par mums nomiris, kad mēs vēl bijām grēcinieki." (Rom. 5:8) Ieraksti savu vārdu šajā pantā un pieprasi šo apsolījumu sev! Kādu cerību tas tev dod? _____

Draudzes “būvēšana”

“Kristus draudze, lai arī cik tā būtu vāja un kļūdaina, ir vienīgais veidojums virs zemes, kurai Viņš velta Savas vislielākās rūpes.” (E. Vaita “Debesu vietās” 284. lpp.)

Nekur citur šis klasiskais Elenas Vaitas apgalvojums nav labāk ilustrēts kā Pāvila pirmajā vēstulē korintiešiem. 1. Kor. 3. nodaļā Pāvils salīdzina draudzi ar labību, pie kā strādā dažādi cilvēki: viens sēj, cits laista, bet pats Dievs ir atbildīgs par tās augšanu un nobriešanu (1. Kor. 3:4-9).

Pāvils turpina savu domu, tagad raksturojot draudzi kā celtni. Kāds liek pamatu, un tad citi būvē uz tā (1. Kor. 3:10). Tā kā pamats nav nekas cits kā Kristus (1. Kor. 3:11), tad tiem, kas seko, ir jābūt uzmanīgiem, kādu materiālu viņi izmanto. Nākamā tiesa parādīs atšķirību starp zemas kvalitātes un augstvērtīgu celtniecības materiālu (1. Kor. 3:12-15).

Izlasī 1. Kor. 3:12-15! Salīdzini ar Mat. 7:24-27. Kuras divas lietas atklāj, kurā pusē lielajā cīņā mēs patiesībā atrodamies? _____

Izlasī, kas seko: “Vai jūs nezināt, ka esat Dieva templis un ka Dieva Gars jūšos mājā? Ja kāds Dieva templi posta, to Dievs izpostīs, jo Dieva templis ir svēts, un tie esat jūs.” (1. Kor. 3:16, 17)

Mums jāievēro divas lietas. Pirmā ir, ka konteksts runā par draudzi un kā tā ir celta. Galvenā doma nav par veselību. Dievs neiznīcina cilvēkus, kas ar sliktiem ieradumiem dara pāri savai miesai. Viņi paši sevi iznīcina. (Vēlāk Pāvils runā par miesu kā Svētā Gara templi saistībā ar mūsu morālajām izvēlēm 1. Kor. 6:15-20).

Otra lieta ir tāda, ka katru reizi, kad šajos divos pantos ir minēts vārds “jūs”, tas grieķu valodā ir daudzskaitlī. Uzrunāta nav atsevišķa persona, bet grupa. Tāpēc ja kāds dara kaut ko, kas iznīcina draudzi, viņam vai viņai draud nopietnas nepatikšanas. Dievs brīdina, ka Viņš iznīcinās cilvēku, kas mēģinās iznīcināt draudzi.

Kā mēs varam būt droši, ka visā, ko sakām vai darām, mēs draudzi ceļam, nevis iznīcinām? _____

Draudze kā miesa

Draudzes loma un funkcijas ir skaidri aprakstītas 1. Kor. 12. Šeit mēs atrodam draudzi, kas ir pielīdzināta miesai. Katra locekļa loma ir skaidri definēta un darbojas kopā vienotā saskaņā (1. Kor. 12:12).

Izlasi 1. Kor. 12:14-26! Kāda ir svarīgākā vēsts šajos pantos? _____

Pāvils runā šķietami smieklīgā veidā, domādams, kas notiktu, ja kāja vai auss teiktu, ka nepieder miesai. Pāvils turpina arī, domādams, kas notiktu, ja visa miesa būtu acis vai ausis (1. Kor. 12:17). Iedomājies lielu ausi, kas lec pa istabu un sasveicinās ar mums! Lai gan tas ir smieklīgi, tas patiešām tā notiek, kad cilvēki cenšas kontrolēt draudzi, it kā viņi būtu vienīgie tās īpašnieki.

Iepriekš Pāvils izgaismo dažādas aktivitātes draudzē, aprakstot tās kā Svētā Gara dāvanu. Tur ir tādi, kas runā ar gudrību, un citi, kas ir ļoti zinoši Rakstos (1. Kor. 12:8). Tur ir tie, kuru ticība ir iedvesma visiem, un tur ir tādi, kuru pieskāriens ir dziedinošs (1. Kor. 12:9). Tur ir brīnumu darītāji, ļaudis ar pravietisku redzējumu, tādi, kas skaidri atšķir labo un ļauno, un tādi, kas spēj salauzt valodu barjeras (1. Kor. 12:10). Ievēro, ka cilvēki, kas ir iesaistīti, paši neizlemj, kādas ir viņu spējas. Svētais Gars ir paņēmis katru no viņiem no savas atšķirīgās vides, lai būvētu un nestu vienotību miesā, draudzē (1. Kor. 12:11-13). Lai pasvītrotu šo svarīgo faktu, Pāvils pats atkārtoti: Dievs ir tas, kurš izlemj, kur iederas katrs loceklis (1. Kor. 12:18).

Vissvarīgākais – neskatoties uz to, ka ir daudz locekļu, ir tikai viena miesa. Katrs loceklis ir vitāli saistīts ar visiem citiem, pat ar tiem, kas sevi neuzskata par pietiekami vērtīgiem (1. Kor. 12:20-24). Šai savstarpējai atkarībai ir iebūvēta aizsardzība, lai nodrošinātu katra drošību un labklājību. Savstarpējā atkarība ienāk spēlē, kad tiek līdzdalīti prieki un bēdas (1. Kor. 12:26).

Daži organismi cīnās ar auto imūnajām saslimšanām: kad viena ķermeņa daļa uzbrūk citai. Šīs slimības var novājināt organismu, un dažreiz tās var būt nāvējošas. Pārdomājot šodienas pantus, kā ienaidnieks darbojas, lai sagrautu miesu, un kā Kungs var izmantot mūs, lai aizmūtu šo uzbrukumu? _____

Dieva ieroči

Lielās cīņas realitāte un tas, ka mēs atrodamies burtiskā cīņā ar reālu ienaidnieku (Ef. 6:11), ir atklāts Pāvila salīdzinājumā ar kara ieročiem Ef. 6. nodaļā.

Izlasi Ef. 6:11-17! Ko šie panti mums stāsta par to, cik reāla un personīga ir cīņa? _____

Svarīgi ir nevis tas, kas ir šie dažādie ieroči, bet drīzāk ko tie aino. Ievēro, ka Pāvils uzsver nepieciešamību ņemt visus ieročus, nevis tikai atsevišķas detaļas. To darot, mēs paliekam stāvēt (Ef. 6:13) – šis salīdzinājums izmantots Bībelē, lai aprakstītu šķīstumu tiesā (sal. ar Ps. 1:5). Citiem vārdiem, mēs būsīm uzvarētāji.

Visus ieročus savās vietās notur josta, kas ir patiesības metafora (Ef. 6:14). Tāpat patiesība ir tā, kas notur visus mūsu garīgos aizsardzības līdzekļus savās vietās. Jēzus bieži runāja par patiesību (Jāņa 1:14, 17; 4:24; 8:32; 14:6). Taisnības krūšu plāksne ir nākamā (Ef. 6:14); "taisnība" ir viens no atslēgas vārdiem Jēzus sarunās (piemēram, Mat. 5:6, 10; 6:33). Vecajā Derībā taisnību saprata kā tiesas turēšanu un garantiju, ka ikviens saņem pēc nopelniem.

Militārie apavi (Ef. 6:15) aino miera evaņģēliju – šis izteiciens aizgūts no Jes. 52:7, kur ir runāts par cilvēkiem, kas veic lielus attālumus, lai tie, kas atrodas gūstā, uzzinātu, ka Jeruzāleme ir atjaunota un ka Dievs ir atdevis brīvību Saviem ļaudīm. Tas ir citiem vārdiem pateikts, ka daļa no cīņas pret Jauno ir ļaut tautai zināt, ka Dievs ir uzvarējis cīņā un ka viņi tagad var dzīvot mierā ar sevi, citiem un ar Dievu.

Ticības vairogs (Ef. 6:16) atvaira "uguns bultas", lai tās netrāpītu savam izraudzītajam mērķim un neradītu vispārēju iznīcību. Glābšanas bruņucepure (Ef. 6:17) ir paralēla kronim, ko Jēzus līdzdala ar mums (Atkl. 1:6, 2:10), un Gara zobens (Dieva Vārds) ir vienīgais pašaizsardzības ierocis, ko Jēzus izmantoja, kad tika velna kārdināts (Mat. 4:4, 7, 10).

Ko pilnais ieroču komplekts stāsta par mūsu pilnīgo atkarību no Dieva lielajā cīņā? Kā mēs varam pārliecināties, ka nevienu daļiņu no sevis neatstājam neaizsargātu? _____

Pēdējais ienaidnieks

Acīmredzot kāds Korintas draudzē bija samulsis augšāmcelšanas jautājuma dēļ. Pāvils rūpīgi izskaidro tās kā evaņģēlija atslēgelemta svarīgumu (1. Kor. 15:1-4). Šķiet, ir bažas par ticīgajiem, kas ir miruši (1. Kor. 15:6), un daži izsaka domu, ka tie, kas ir miruši, palaidīs garām Jēzus atgriešanos (1. Kor. 15:21). Tas ir līdzīgi situācijai Tesalonikā (1. Tes. 4:13-17).

Izlasi 1. Kor. 15:12-18! Kāda ietekme ir augšāmcelšanās noliegšanai? _____

Pāvils noslēdz savus argumentus, sakot, ka "ja mēs vienīgi šajā dzīvē ceram uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki" (1. Kor. 15:19). Toties Kristus patiešām ir augšāmcelies un kļuvis par "pirmo no aizmigušajiem" (1. Kor. 15:20).

Tad Pāvils salīdzina Kristu ar Ādamu: "Kā visi mirst Ādamā, tā Kristū visi tiks darīti dzīvi." (1. Kor. 15:22) Viņš arī konkrēti pasaka, kad notiks šī vispārējā augšāmcelšana: "Kad Viņš nāks." (1. Kor. 15:23) Vēlāk tajā pašā nodaļā viņš turpina ar divu "Ādamu" salīdzināšanu (1. Kor. 15:45-49). Pirmais cilvēks tika taisīts no pīšļiem, bet Debesu Vīrs ir no Debesīm. Kādu dienu Viņš mūs izmainīs. Ko tas nozīmē, ir paskaidrots aprakstā par to, kas notiek pie otrās nākšanas: "Tad atskanēs taure, mirušie augšāmcelties neiznīcībā, un mēs tapsim pārvērsti, jo iznīcīgajam ir jātērpjas neiznīcīgajā un mirstīgajam ir jātērpjas nemirstīgajā." (1. Kor. 15:52, 53)

Lai gan Ādams sākumā tika radīts, lai dzīvotu mūžīgi, cilvēce drīz degradējās tik tālu, ka tā dzīvoja tikai relatīvi īsu laiku. Mantojot mūžīgo dzīvību, mēs tiksīm radīti, lai dzīvotu mūžīgi, un tas ir tas, kas mums tiks dots.

Izlasi 1. Kor. 15:23-26! Lai gan tagad mēs esam iestiguši lielajā cīņā un lai gan nāve un ļaunums un nespēti spēki, šķiet, pārvalda pasauli, ko šie panti mums stāsta par to, kā lielā cīņā noslēgsies? Kā mēs varam iemācīties raudzīties pāri tam, ko redzam, un saprast, ko šie apsolījumi nozīmē katram no mums personīgi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Ne tikai cilvēki, bet arī zeme grēka dēļ ir nonākusi Jauno kontrolē un tā ir jāatjauno ar glābšanas plāna palīdzību. Pie radīšanas Ādams tika iecelts kā zemes pārvaldnieks. Bet, pakļaujoties kārdināšanai, viņš nonāca sātana varā, un viņam piederošās pārvaldes tiesības nonāca iekarotāja rokās. Tādējādi sātans kļuva par “šīs pasaules dievu”. Viņš bija uzurpējis šīs pārvaldes tiesības pār zemi, kas sākotnēji tika dotas Ādamam. Bet Kristus, ar Savu upuri samaksājot grēka sodu, ne tikai atpirka cilvēku, bet arī atguva pārvaldes tiesības, ko viņš bija zaudējis. Visu, ko zaudēja pirmais Ādams, atjaunos otrs.” (E. Vaita “The Signs of the Times” 1908. gada 4. novembrī.) Tomēr, paskatoties apkārt pasaulē, ir viegli aizmirst svarīgās patiesības, ka sātans ir sakauts un ka viņam “laika ir maz” (Atkl. 12:12). Ļaunums, nāve un ciešanas valda šajā pasaulē, lai gan mums ir apsolīts, ka, pateicoties tam, ko ir izdarījis Kristus, tas viss tiks izdzēsts. Ja mums tagad nav skaidrs, tad drīz būs: to neizdzēsīs nekas, ko darām mēs kā cilvēki, izņemot, ja mēs pilnībā iznīcinātu zemi un jebkādu dzīvību uz tās, ko mēs arī droši vien darītu, ja mums tiktu dots pietiekami laika un Dievs mūs neatturētu. Tikai pārdabiska iejaukšanās no Dieva puses atnesīs mums apsolītās pārmaiņas. Mēs noteikti nevaram paši tikt galā ar problēmām.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. “Novājināta un kļūdaina, kam pastāvīgi ir vajadzīgi brīdinājumi un padomi, draudze tik un tā ir Kristus augstāko rūpju objekts. Viņš veic žēlastības darbus cilvēku sirdīs un īsteno tādas rakstura pārmaiņas, par kurām ir pārsteigti eņģeļi, ka viņi izsaka savu prieku slavas dziesmās. Viņi priecājas, domājot, ka grēcīgi, kļūdaini cilvēki var tikt pārveidoti.” (Ellen G. White, “The Signal of Advance,” *The Advent Review and Sabbath Herald*, January 20, 1903.) Kā mūs pārveido tas, ko Jēzus dara mūsu labā un mūsos?

2. Kā mēs redzam draudzē notiekam lielo cīņu, vai tas būtu vietējā līmenī vai draudzē kopumā? Kādi strīdus jautājumi tiek izmantoti, lai mūs sašķeltu, novājinātu, atturētu mūs darīt to, kam mēs esam aicināti? Kā mēs varam nest dziedināšanu un vienotību, ja cilvēki vienkārši nepiekrīt tam, ko mēs uzskatām par svarīgu?
